

Bakalářská práce: Návrat k čistému baroku, stav chrámu sv. Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou po generální rekonstrukci

Jméno a příjmení : Jana Hoferová

Oponent: Mgr. Marek Pučalík

Posudek oponenta:

Zajímavá bakalářská práce Jany Hoferové je zcela věnována zámeckému a farnímu kostelu sv. Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou. Záslužně se autorka zabývá celou dostupnou historií zámeckého areálu s kostelem, který byl stavěn pod patronací Questenberků. Studentka pečlivě použila dostupnou literaturu a jak je vidět celou práci psala s obdivem k obnoviteli chrámu p. děkanovi Václavu Kuchlerovi.

Běží o pozoruhodnou centrální stavbu, budovanou od roku 1716 na místě starší svatyně až do 80 let. Autorství připisuje Z. Kudělka L. Hildebrandtovi, ovšem finální připsání, pokud je vůbec možné by zasluhovalo ještě hlubšího bádání. Bezesporu vlastní kostel pozoruhodný mobiliář s freskovou výmalbou v kupoli. Spolupráce sochaře Karšpara Obera, malíře Teppera a Saglioniho tvoří půvabný pozdně barokní celek a řadí se k tzv. "barevným" interiéřům moravského baroka, ovlivněného jižními sousedy.

Zcela správně studentka přistoupila k předložené práci. Započala rodinou Questenberků, přistoupila ke stavbě samotné a přestavbě za Adama hraběte Questenberka a věnovala se vnitřnímu zařízení vrcholně a pozdně baroknímu. Pozoruhodné jsou závěrečné kapitoly. Zde za pomoci inventářů a starých fotografií je doložena podoba interiéru z přelomu století a pozorujeme, že dům Boží měl zcela jinou barevnost i bylo přistoupeno ke změnám v kostelním nábytku. Osvícený děkan Kuchler se v 80. letech minulého století zasadil poměrně šťastně – dle tehdejších možností o rehabilitaci původního barokního prostoru.

Snad autorka bakalářské práce mohla použít trochu kritického přístupu k celkové obnově, kdy došlo k částečným novobarokním tvarům, jež nahradily nedochované artefakty nebo zařízení eklektismu. Z dnešního pohledu ochrany památek ve vší úctě k p. děkanovi byl sice barokní prostor rehabilitován, ovšem nahrazen novotvory brněnského sochaře Vaňka. Také zcela obnovená povrchová úprava mobiliáře zejména dílnou jihlavských Kozányů je dnes neudržitelná. Obnova mramorovaných pilastrů a dalších architektonických prvků přispěla ke sjednocení, i převoz barokních varhan z Kvasic na doporučení památkového ústavu.

Dnes víme, že zařízení kostelů má být akceptováno jako celek, nehledě na různorodost a kvalitu. Odstraňováním částí, které postupně do kostela přibývaly se vracíme k purismu.

Z faktických menších chyb je olomoucký biskup Arnošt Jakub z Liechtensteina nazván arcibiskupem a na obr. 131 není sv. Apolónie, ale sv. Afra a na obr. 132 neběží o servitu, ale o sv. Jana Sarkandera. Myslím, že Hoferová mohla zaujat pečlivější stanovisko k velmi pozoruhodnému zařízení a zkusit v práci podat jistě záměrně promyšlený ikonografický program. Práci doporučuji k obhajobě.

V Unhošti, dne 27. 5. 2009

podpis oponenta:

